



MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 476

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 421 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	2–3
Decizia nr. 424 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3 și art. 4 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	3–5
Decizia nr. 427 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	6–7
Decizia nr. 447 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	7–9
Decizia nr. 449 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.152. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri pentru aprobarea Procedurii privind desemnarea organismelor care realizează omologarea și verificarea periodică a ambalajelor și recipientelor destinate transportului rutier al mărfurilor periculoase și a suprastructurilor montate pe vehicule rutiere specializate destinate transportului mărfurilor periculoase	11–14
ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI	
586. — Decizie pentru reflectarea pe posturile de radio și de televiziune a referendumului privind demiterea Președintelui României	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 421

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Ilie Bratu în Dosarul nr. 1.147/85/2011/a1 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.100D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind nefundată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.147/85/2011/a1, **Tribunalul Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.**

Excepția a fost ridicată de Ilie Bratu cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate, care interzic temporar posibilitatea de a ieși la pensie anticipat, contravin dispozițiilor art. 47 alin. (2) și art. 53 din Constituție, dar și dispozițiilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a drepturilor fundamentale referitoare la interzicerea discriminării și apărarea drepturilor omului recunoscute, precum și celor referitoare la proprietate. În acest sens, arată că drepturile restrânse prin dispozițiile Legii nr. 118/2010 reprezintă „bunuri” în înțelesul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția mai sus amintită, astfel că intră în sfera de protecție a acestui text internațional. Măsurile dispuse prin legea menționată nu întrunesc însă condițiile referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, mai ales din perspectiva cerinței existenței unui just echilibru între interesul general și imperativele protecției drepturilor fundamentale ale cetățenilor, așa cum a precizat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată în

Cauza *Kjartan Asmundsson contra Islandei*, ori în Hotărârea din 15 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Moskal contra Poloniei*. De asemenea, nu sunt respectate nici cerințele art. 53 din Constituție. Totodată, arată că prevederile de lege criticate sunt discriminatorii, întrucât creează o diferență de tratament juridic între persoanele care au beneficiat de posibilitatea pensionării anticipate și cele care nu mai au această posibilitate, precum și între cele care s-au pensionat sub incidența Legii nr. 19/2000 și cele care, după încetarea aplicabilității art. 10 din Legea nr. 118/2010, se vor putea pensiona anticipat, dar în condițiile mai puțin avantajoase ale Legii nr. 263/2010.

Tribunalul Sibiu — Secția civilă consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, pentru considerentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 872/2010.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 872/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, în sistemul public de pensii, precum și în sistemele de pensii neintegrate acestuia, dispozițiile legale privind înscrierea la pensie anticipată și pensie anticipată parțială nu se mai aplică.*

(2) *Cererile de înscriere la pensie anticipată și pensie anticipată parțială, depuse în condițiile legii, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor soluționa cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data depunerii.*”

Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate aduc atingere următoarelor prevederi constituționale: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 47 alin. (1) și (2) referitor la nivelul de trai și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

De asemenea, invocă încălcarea dispozițiilor art. 14 și art. 53 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea discriminării și apărarea drepturilor omului recunoscute, precum și art. 1 din primul Protocol la Convenția amintită, referitor la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției vizează nerespectarea condițiilor constituționale și internaționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și diferențele de tratament ce se nasc între pensionari în funcție de legea aplicabilă la momentul deschiderii dreptului la pensie.

În ceea ce privește primul aspect de neconstituționalitate invocat, Curtea observă că autorul excepției pune în discuție încălcarea dreptului la pensie — văzut și din perspectiva unui drept patrimonial, ca obiect al dreptului de proprietate — înainte de a fi obținut acest drept, făcând în acest sens o comparație cu condițiile în care persoanele au obținut dreptul la pensie anterior intrării în vigoare a Legii nr. 118/2010.

Față de această critică, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, dreptul la pensie, ca și la alte forme de asigurări ori de asistență socială, se exercită în condițiile legii. Astfel, criteriile și condițiile acordării diferitelor tipuri de pensie, precum și modificările aduse acestora se stabilesc prin lege. Mai mult, în funcție de condițiile economice și sociale ale momentului, legiuitorul poate modifica aceste criterii, precum și să reaseze sistemul de calcul al pensiilor, bazându-se, însă, tot pe principiul contributivității, fără ca aceasta să dobândească semnificația încălcării dreptului la pensie.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Ilie Bratu în Dosarul nr. 1.147/85/2011/a1 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 424

din 3 mai 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3 și art. 4
din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3 și art. 4 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Smaranda Dobrescu în Dosarul nr. 46.143/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări

sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.199D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 46.143/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3 și art. 4 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Smaranda Dobrescu cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că textele de lege criticate sunt discriminatorii, întrucât fac o diferență nejustificată de tratament între parlamentari și magistrați sub aspectul acordării dreptului la pensie de serviciu. În acest sens, arată că și parlamentarii sunt ținuti de o serie de incompatibilități, asemănător magistraților, astfel că ar trebui să beneficieze de pensie de serviciu așa cum beneficiază și aceștia din urmă. În același timp, dispozițiile de lege criticate aduc atingere principiului constituțional al neretroactivității legii civile, întrucât afectează drepturi câștigate în temeiul unor reglementări anterioare. De asemenea, este încălcat și principiul „neatingerii drepturilor câștigate”. Astfel, arată că dreptul la pensie este câștigat la momentul deciziei de pensionare. În sfârșit, susține că Statutul deputaților și senatorilor se reglementează prin lege organică, iar Guvernul nu avea drept de inițiativă legislativă într-un domeniu în care doar Parlamentul României putea să legisfeze printr-o procedură specială și extraordinară. Pe de altă parte, fiind de natură organică, modificarea Statutului trebuie să se facă cu cel puțin 236 de voturi. Or, Legea nr. 119/2010, asupra căreia Guvernul și-a asumat răspunderea, a fost promovată prin respingerea motiunii de cenzură, care nu a întrunit numărul de 236 de voturi. În același timp, asumarea răspunderii Guvernului nu se poate face asupra mai multor proiecte de legi, astfel că se încalcă art. 114 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că diferența de tratament juridic criticată de autorul excepției este contrară dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 3 și art. 4 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 1: „*Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:*

- a) *pensiile militare de stat;*
- b) *pensiile de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor;*
- c) *pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;*
- d) *pensiile de serviciu ale personalului diplomatic și consular;*
- e) *pensiile de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari;*
- f) *pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;*
- g) *pensiile de serviciu ale personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă;*
- h) *pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”;*

— Art. 3: „(1) *Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(3) *În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;*

— Art. 4: „(1) *Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează:*

- a) *într-o perioadă de 5 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) și b);*
- b) *într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).*

(2) *Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”*

Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile și art. 65 alin. (2) referitor la situațiile când Camerele Parlamentului își desfășoară activitatea în ședință comună și art. 69—72 privind Statutul deputaților și senatorilor. De asemenea, invocă încălcarea art. 41 din Constituție, având în vedere, în realitate, dispozițiile art. 44, referitor la dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că unele dintre aspectele invocate de autorul acesteia au mai fost examinate de Curtea Constituțională cu prilejul examinării conformității prevederilor Legii nr. 119/2010 cu dispozițiile Legii fundamentale.

Astfel, referindu-se la diferența de tratament juridic instituită de lege între magistrați și parlamentari sub aspectul dreptului de a beneficia de pensia de serviciu, Curtea, prin Decizia nr. 1.579 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 17 ianuarie 2012, a arătat că

„existența unor interdicții sau incompatibilități asemănătoare nu este de natură să pună un semn de egalitate între activitatea și statutul magistraților în raport cu cele ale parlamentarilor. În timp ce magistratul, aflat în exercitiul profesiei sale, dedicată îndeplinirii justiției, este ținut de o serie de obligații care asigură imparțialitatea actului de justiție, ca o trăsătură definitorie a acestuia, interdicții care se întind pe întreaga carieră în justiție, parlamentarul, chemat să reprezinte poporul în cadrul autorității legiuitoare, este ținut numai pe perioada exercitării mandatului de anumite interdicții care urmăresc asigurarea unui vot cât mai ferit de influența unor interese personale. În acest din urmă caz însă nu se poate vorbi de o imparțialitate absolută, așa cum se cere în justiție, amprenta politică fiind de esența opțiunii votului parlamentar”.

De asemenea, Curtea a constatat că însăși afirmația potrivit căreia magistrații și parlamentarii se supun unui statut asemănător este infirmată de dispozițiile art. 71 alin. (2) din Constituție.

În concluzie, a reținut că, deși cele constatate cu privire la statutul și activitatea parlamentarilor au reprezentat și pot reprezenta în viitor temeuri ale acordării unei pensii de serviciu, aceste temeuri sunt diferite de cele reținute cu privire la magistrați prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010 și care au determinat acordarea în continuare a pensiilor de serviciu.

Referitor la criticile privind încălcarea principiului neretroactivității legii civile, dar și a unor drepturi câștigate, Curtea, prin aceeași decizie, a arătat că „pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială”. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia”. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituirea unei obligații *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor, și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile

reglementări. De asemenea, legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Autorul excepției invocă însă și critici noi de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 raportate la prevederile art. 65 alin. (2), art. 69—72 și art. 114 alin. (1) din Constituție. Aceste critici pun în discuție constituționalitatea extrinsecă a legii amintite și nu au mai fost analizate de Curtea Constituțională.

Astfel, autorul excepției arată, pe de o parte, că Legea nr. 119/2010, cuprinzând reglementări ce afectează statutul parlamentarilor, nu putea fi adoptată prin procedura prevăzută de art. 114 din Constituție, iar, pe de altă parte, că, potrivit acestui articol constituțional, Guvernul nu-și putea asuma răspunderea pentru mai multe proiecte de legi.

Față de aceste critici, Curtea reține că, prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, Curtea a arătat că dispozițiile constituționale referitoare la angajarea răspunderii Guvernului nu disting cu privire la natura proiectului de lege, astfel că el poate fi de natura legilor organice sau a legilor ordinare, cu excluderea legii constituționale de revizuire a Constituției, pentru care există o procedură specială, în cadrul căreia Guvernul nu poate avea calitatea de inițiator. Prin urmare, Curtea a reținut că adăugarea unei alte restricții nu poate avea decât semnificația modificării textului constituțional amintit.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.557 din 18 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 19 ianuarie 2010, Curtea a arătat că „expresia «unui proiect de lege» trebuie înțeleasă în sens larg, angajarea răspunderii putându-se face și cu privire la două sau mai multe proiecte de lege sau la un pachet de asemenea proiecte, care pot fi simple ori complexe, singura cerință impusă de textul constituțional fiind cea referitoare la specia ori clasa actelor asupra cărora Guvernul își poate angaja răspunderea, adică un program, o declarație de politică generală ori un proiect de lege”.

Având în vedere cele arătate, Curtea apreciază că susținerile autorului excepției privind încălcarea dispozițiilor art. 65 alin. (2), art. 69—72 și art. 114 alin. (1) din Constituție sunt lipsite de temei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,¹

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3 și art. 4 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Smaranda Dobrescu în Dosarul nr. 46.143/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

¹ A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 427

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Viorica Gubernat în Dosarul nr. 10.356/62/2010 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.275D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.356/62/2010, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Viorica Gubernat cu prilejul soluționării recursului civil formulat împotriva Sentinței civile nr. 126 din 27 ianuarie 2011, pronunțată de Tribunalul Brașov în Dosarul nr. 10.356/62/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate instituie o diferență de tratament juridic, sub aspectul recalculării pensiilor de serviciu, între persoanele care se încadrează în ipoteza dispozițiilor art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 și cele care se încadrează în ipoteza lit. a) și b) ale aceluiași articol. Astfel, ultima categorie de persoane beneficiază de un mod de recalculare mai favorabil, care determină un quantum crescut al pensiei. În aceste condiții, consideră că nu se mai poate vorbi de existența unui interes public care a justificat adoptarea măsurilor de recalculare a pensiilor de serviciu, întrucât aproximativ 155.000 de pensii de serviciu din armată și sistemul de ordine publică au crescut și numai 5.600 de pensii au fost reduse, astfel că nu s-a putut realiza o economie bugetară. Prin urmare, nu se mai poate susține existența unor condiții care să justifice restrângerile aduse dreptului de proprietate.

Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în contextul în care Legea nr. 119/2010 a format deja obiectul controlului de

constituționalitate, Curtea Constituțională pronunțându-se prin deciziile nr. 871/2010 și 873/2010.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând cele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.359/2011, consideră că nu sunt întemeiate criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi. De asemenea, având în vedere cele reținute de Curte prin deciziile nr. 871/2010 și nr. 873/2010, arată că nu sunt întemeiate nici criticile referitoare la dispozițiile art. 44 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, s-a mai pronunțat cu privire la criticile de neconstituționalitate invocate în prezenta cauză referitoare la dispozițiile Legii nr. 119/2010.

Astfel, analizând conformitatea dispozițiilor actului normativ criticat cu prevederile art. 16 din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 1.359 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, a statuat că diferența de tratament juridic instituită între diferitele categorii de beneficiari ai pensiilor de serviciu sub aspectul condițiilor de recalculare a acestor pensii este determinată de condițiile diferite în care persoanele care se încadrează în ipoteza dispozițiilor art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 și-au desfășurat activitatea, condiții de natură a cauza „uzuri corporale accentuate prin expunere la pericole de vătămare corporală și chiar de amenințare a vieții”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, Curtea constată că, prin deciziile nr. 871 și nr. 873 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a respins criticile de neconstituționalitate privind încălcarea dreptului de proprietate. Contrar celor afirmate de autorul excepției însă în prezenta cauză, rațiunile acestor decizii nu s-au sprijinit pe existența unor situații care puneau în discuție interesul public, astfel încât să justifice restrângerea exercițiului dreptului în discuție, ci pe constatarea faptului că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în

noțiunea de «*bun*», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării”.

Astfel, nici în acest caz nu se poate reține existența unor elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, astfel că soluția și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,¹

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Viorica Gubernat în Dosarul nr. 10.356/62/2010 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă. Definitivă și general obligatorie. Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

¹ A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 447 din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul „Proautonomia” din Satu Mare în Dosarul nr. 1.726/83/2011 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 567D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 568D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 2.147/83/2011 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 568D/2012 la Dosarul nr. 567D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin deciziile civile nr. 595/2012 — R și nr. 597/2012 — R din 16 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 1.726/83/2011 și nr. 2.147/83/2011, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010**, excepție ridicată de Sindicatul „Proautonomia” din Satu Mare în cauze având ca obiect litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Guvernul nu a avut un temei legal pentru restrângerea libertății la muncă a membrilor sindicatului, cu atât mai mult cu cât niciunul dintre acești membri nu și-a exprimat acordul de a munci în continuare, ulterior reducerii cu 25% a salariilor. Arată că, întrucât nu ne aflăm în niciuna dintre situațiile prevăzute în cuprinsul art. 42 din Constituție, scăderea nivelului de salarizare constituie o condamnare la muncă forțată. Autorul nu consideră că i s-a încălcat dreptul la negociere, ci dreptul de a-și exprima liber acordul asupra continuării muncii în noile condiții impuse de Guvern. În continuare, arată că, prin aplicarea dispozițiilor Legii nr. 118/2010, salariații din sectorul bugetar au fost discriminați față de salariații din celelalte sectoare de activitate și față de toate celelalte categorii de cetățeni, întrucât măsura reducerii salariilor bugetarilor cu 25% echivalează ca efecte cu o creștere a impozitului pe venit, stabilită numai pentru o parte a populației. Consideră că sarcina stopării crizei economice, reprezentând un fenomen social global, și a preîntâmpinării dezvoltării unor consecințe grave trebuia să intre în responsabilitatea tuturor cetățenilor țării, iar nu numai în cea a lucrătorilor din sectorul bugetar.

Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât adoptarea măsurilor prevăzute în cuprinsul Legii nr. 118/2010 a fost determinată de necesitatea stabilității economice a țării, în contextul crizei economice mondiale, având, de altfel, un caracter temporar, și nu încalcă prevederile constituționale privind nediscriminarea, atât timp cât s-a aplicat tuturor categoriilor de bugetari.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale și arată că Guvernul poate recurge la angajarea răspunderii sale, indiferent de faza în care se află procedura legislativă, ca la o procedură *in extremis*.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale

art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 referitor la muncă și protecția socială a muncii, precum și a prevederilor art. 15 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene privind dreptul la muncă și celor ale art. 23 alin. (1) din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitor la dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că modul de salarizare a personalului bugetar este stabilit prin lege, reflectând posibilitățile financiare ale statului de a susține plata salariilor, fapt ce conduce la concluzia că la încheierea contractelor individuale de muncă nu a avut loc o negociere veritabilă a salariului, întrucât angajatul aderă la un contract de muncă în care salariul, ca element component al contractului, este predeterminat. Membrii de sindicat, reclamânți în cauza dedusă judecătii, au calitatea de salariați în cadrul unităților intinate, făcând parte din categoria de personal bugetar ce are drepturile salariale stabilite în baza Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, astfel încât, la încheierea contractului de muncă, nu a avut loc o negociere a cuantumului salariului și nu se poate susține faptul că prin adoptarea Legii nr. 118/2010 s-au încălcat dispozițiile din contractele de muncă ale salariaților din sectorul bugetar. Critica autorului potrivit căreia scăderea nivelului de salarizare constituie o condamnare la muncă forțată, membrilor sindicatului fiindu-le încălcat dreptul de a-și exprima liber acordul asupra continuării muncii în noile condiții impuse de Guvern, nu poate fi reținută. Nicio prevedere din legislația românească nu obligă salariații din sectorul bugetar a-și continua activitatea în cadrul aceleiași instituții în care și-au desfășurat-o anterior diminuării cuantumului salariului/indemnizației/soldei. Dimpotrivă, în conformitate cu dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, astfel încât salariatul, în orice moment dorește, poate solicita desfacerea contractului de muncă în cazul în care nu mai este mulțumit de condițiile de muncă sau de cuantumul salariului ori din alte motive, fie ele imputabile angajatorului. Pentru toate aceste motive, nu se poate reține încălcarea prevederilor referitoare la protecția dreptului la muncă invocate de autorul excepției.

Prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amplexarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa

unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că, după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010, pentru întregul personal bugetar, cuantumului brut al salariului, soldelor și indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv al sporurilor, indemnizațiilor și altor drepturi salariale, stabilite conform Legii-cadru nr. 330/2009, a fost afectat de o reducere de 25%, astfel încât nu se poate vorbi despre o discriminare a reclamanților în raport cu alte categorii

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul „Proautonomia” din Satu Mare în dosarele nr. 1.726/83/2011 și nr. 2.147/83/2011 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 449

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățăământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” în Dosarul nr. 6.275/113/2010 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului nr. 585D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

de personal bugetar, întrucât reducerea se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același mod și în aceeași proporție. Principiul egalității în drepturi nu implică tratarea juridică uniformă a tuturor angajaților, ci impune ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat. Or, în cazul de față, nu ne aflăm în prezența unei discriminări în cadrul aceleiași categorii de salariați ce beneficiază de drepturile salariale stabilite conform Legii-cadru nr. 330/2009.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 6.275/113/2010, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar**, excepție ridicată de Sindicatul Învățăământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Legea nr. 118/2010 a fost aplicată unei situații juridice anterioare apariției acesteia, fapt ce încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție. De asemenea, arată că diminuarea indemnizației de concediu pentru anul 2010 doar pentru o anumită categorie de salariați, în funcție de momentul în care a fost solicitat, planificat și executat concediul, duce la încălcarea principiului egalității, cu atât mai mult cu cât membrii de sindicat au solicitat aprobarea concediului de odihnă anterior

intrării în vigoare a Legii nr. 118/2010. În același timp, consideră că, deși indemnizația de concediu, ca prestație unică, excedează obiectului Legii nr. 118/2010, practica majoritară a instanțelor de judecată și a conducerii unităților și instituțiilor de învățământ este în sensul diminuării cu 25% a indemnizației de concediu. În ceea ce privește discriminarea aplicată în speță, autorul invocă și încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Codul muncii privind egalitatea de tratament aplicabilă salariaților și angajatorilor.

În fine, consideră că textul de lege criticat contravine art. 20 alin. (1) din Constituție, întrucât, în practica instanțelor de judecată, salariul a fost considerat „bun” în sensul prevăzut în cuprinsul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 nu încalcă dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției. Arată că autorul pune în discuție câmpul de aplicare a unor norme dintr-o lege, fapt ce constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii de către instanța de judecată, ce excedează competenței Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” în Dosarul nr. 6.275/113/2010 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind desemnarea organismelor care realizează omologarea și verificarea periodică a ambalajelor și recipientelor destinate transportului rutier al mărfurilor periculoase și a suprastructurilor montate pe vehicule rutiere specializate destinate transportului mărfurilor periculoase

În baza prevederilor art. 15 pct. IV lit. a) și b) din Normele de efectuare a activității de transport rutier de mărfuri periculoase în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.175/2007,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind desemnarea organismelor care realizează omologarea și verificarea periodică a ambalajelor și recipientelor destinate transportului rutier al mărfurilor periculoase și a suprastructurilor montate pe vehicule rutiere specializate destinate transportului mărfurilor periculoase, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 272/2001 privind unele măsuri de aplicare etapizată în traficul intern a prevederilor Acordului european referitor la transportul internațional al mărfurilor periculoase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 20 septembrie 2001, se abrogă la 9 luni de la intrarea în vigoare a prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Daniel Chițoiu

București, 21 iunie 2012.

Nr. 1.152.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

privind desemnarea organismelor care realizează omologarea și verificarea periodică a ambalajelor și recipientelor destinate transportului rutier al mărfurilor periculoase și a suprastructurilor montate pe vehicule rutiere specializate destinate transportului mărfurilor periculoase

A. Dispoziții generale

1. Prezenta procedură stabilește cerințele pentru desemnarea organismelor care realizează omologarea și verificarea periodică a ambalajelor și recipientelor destinate transportului rutier al mărfurilor periculoase și a suprastructurilor specializate montate pe vehiculele rutiere destinate transportului rutier de mărfuri periculoase, denumite în continuare *organisme*.

2. Poate fi desemnat organism care realizează omologarea și verificarea periodică a ambalajelor și recipientelor destinate transportului rutier al mărfurilor periculoase și a suprastructurilor montate pe vehicule rutiere specializate destinate transportului mărfurilor periculoase orice persoană juridică cu sediul în România, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului, care dovedește că poate realiza sarcini specifice privind omologarea și verificarea periodică a suprastructurilor vehiculelor rutiere specializate pentru transportul rutier de mărfuri periculoase.

B. Documente solicitate organismelor prevăzute la lit. A pct. 2

3. Cererea de desemnare, prevăzută în anexa nr. 1, se completează de către organism și se transmite Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri — Direcția politici

industriale, denumit în continuare *MECMA — DPI*. Cererea trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de înmatriculare la Oficiul Național al Registrului Comerțului, în copie;

b) certificatul de acreditare, conform referențialului de acreditare pentru organisme de inspecție, emis de organismul național de acreditare, în copie;

c) asigurarea de răspundere civilă, în copie, pentru cazul în care răspunderea nu revine statului prin lege;

d) prezentarea activității organismului, din care să rezulte experiența și abilitățile acestuia în domeniu, precum și organigrama organismului;

e) lista personalului implicat în activitatea de omologare și verificare periodică a suprastructurilor vehiculelor rutiere specializate pentru transportul rutier de mărfuri periculoase, din care să rezulte experiența și expertiza personalului;

f) procedurile elaborate privind omologarea și efectuarea inspecțiilor tehnice periodice ale ambalajelor și recipientelor destinate transportului rutier al mărfurilor periculoase și ale suprastructurilor specializate montate pe vehicule rutiere destinate transportului mărfurilor periculoase, pe care le aplică.

Se precizează cerințele Acordului european referitoare la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase (ADR) și ale normelor conexe în baza cărora se execută procedurile, astfel:

— tipurile de inspecții tehnice;
— operațiile ce urmează să se efectueze în cadrul fiecărui tip de inspecție tehnică;

— capitolele, subcapitolele, alineatele (conform ADR) și punctele, subpunctele și alineatele (conform normelor conexe);

g) raportul întocmit de către organismul național de acreditare referitor la procedura de evaluare a conformității documentată și aplicată de către solicitant și la sistemul de management al calității, având în vedere cerințele din legislația relevantă pentru care se solicită desemnarea;

h) contractul de subcontractare, încheiat pentru subcontractarea unor activități în legătură cu sarcinile pentru care se solicită desemnarea, în copie, dacă este cazul;

i) modalitatea de atestare a unităților ce execută lucrări pentru inspecțiile tehnice (probe, teste, reglaje, remedieri, reparații), din care să rezulte că au personal specializat și dotări pentru realizarea activităților respective;

j) o declarație scrisă prin care solicitantul este de acord ca organismul național de acreditare să pună la dispoziția MECMA — DPI, la cerere, documente și informații în legătură cu acreditarea sa.

C. Evaluarea solicitării, acordarea, limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării

4. MECMA — DPI evaluează solicitarea organismului în urma examinării documentelor prevăzute la lit. B pct. 3.

5. În perioada de analizare a solicitării, precum și în perioada de monitorizare, organismul trebuie să pună la dispoziția MECMA — DPI toate informațiile, datele și documentele cerute în legătură cu solicitarea de desemnare sau cu activitatea ca organism desemnat.

6. MECMA — DPI desemnează, prin ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri, organismul solicitant, dacă este dovedită conformitatea cu cerințele stabilite în prezenta procedură.

În cazuri motivate, desemnarea poate fi acordată pentru o perioadă de cel mult 12 luni; în această situație MECMA — DPI va decide ulterior cu privire la prelungirea, limitarea sau retragerea desemnării.

7. Ordinul prevăzut la pct. 6 va conține pentru fiecare organism informații privind denumirea completă, sediul și sarcinile specifice pentru care a fost desemnat.

8. MECMA — DPI poate limita, suspenda sau retrage desemnarea unui organism, în cazul nerespectării cerințelor care au stat la baza desemnării ori în situația în care organismul respectiv solicită acest lucru.

9. În situația prevăzută la pct. 8 organismul trebuie să asigure predarea documentelor și înregistrărilor în legătură cu evaluările realizate ori în curs de realizare din perioada în care a fost desemnat unui alt organism desemnat din domeniu și să informeze MECMA — DPI în legătură cu aceasta sau să le pună la dispoziția MECMA — DPI, la cererea acestuia.

10. Limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării se face prin ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri.

11. Limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării, după caz, a unui organism nu afectează valabilitatea documentelor emise de către acesta anterior datei la care s-a luat decizia privind limitarea, suspendarea ori retragerea desemnării organismului, cu excepția cazurilor în care se dovedește că acestea trebuie retrase.

12. Organismele pot contesta la instanța judecătorească competentă decizia privind retragerea desemnării, în conformitate cu legislația în vigoare.

D. Monitorizarea organismelor desemnate

13.1. Organismele desemnate trebuie să îndeplinească în mod permanent cerințele și condițiile care au stat la baza deciziei privind desemnarea.

13.2. Monitorizarea organismelor desemnate se realizează de organismul național de acreditare — Asociația de Acreditare din România — RENAR, potrivit procedurilor acestuia. Reprezentanții RENAR vor fi însoțiți de reprezentanții MECMA — DPI.

13.3. Organismul național de acreditare informează MECMA — DPI cu privire la rezultatul evaluărilor pe care le-a realizat, prin transmiterea raportului complet privind evaluarea, încheiat de echipa de evaluare a organismului național de acreditare, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului.

14. Organismele desemnate trebuie să facă cunoscute RENAR și comisiei de desemnare orice intenție de modificare a unora din documentele prevăzute la lit. B pct. 3, precum și orice altă măsură ce se dorește a fi implementată și care ar putea afecta îndeplinirea cerințelor și respectarea condițiilor în legătură cu desemnarea, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de punerea în aplicare a modificării. Organismele desemnate vor comunica totodată și data pentru punerea în aplicare a modificării. În caz contrar, comisia de desemnare poate retrage desemnarea.

15.1. În cazul existenței oricărui dubiu privind respectarea cerințelor care au stat la baza desemnării, organismul desemnat va transmite, la solicitarea comisiei de desemnare, toate informațiile necesare pentru clarificarea situației apărute. Totodată comisia de desemnare poate întreprinde orice alte măsuri necesare clarificării dubiilor existente. Când este cazul, la solicitarea MECMA — DPI, organismul național de acreditare realizează o evaluare neplanificată a organismului desemnat în cauză. Totodată MECMA — DPI poate întreprinde orice alte măsuri necesare pentru clarificarea situației.

15.2. Ca urmare a modificărilor prevăzute la pct. 14, organismul desemnat transmite MECMA — DPI raportul întocmit de organismul național de acreditare referitor la impactul acestor modificări asupra acreditării și/sau raportul prevăzut la lit. B pct. 3 lit. g).

15.3. În situația în care modificările privesc documentele prevăzute la lit. B pct. 3 lit. a), organismul desemnat va transmite MECMA — DPI inclusiv documentul respectiv actualizat, în copie.

15.4. Organismele desemnate au obligația să informeze MECMA — DPI cu privire la restrângerea, suspendarea, retragerea, expirarea acreditării sau reînnoirea acesteia, după caz.

15.5. Organismul național de acreditare va transmite MECMA — DPI raportul și concluziile privind evaluarea neplanificată prevăzută la pct. 15.1, în termen de 5 zile lucrătoare de la finalizarea acestuia.

16. În situația în care, în cadrul procesului de evaluare a organismelor care solicită desemnarea sau de monitorizare a celor care au fost desemnate, se constată neconformități față de cerințele prezentei proceduri, organismul național de acreditare împreună cu organismul desemnat în cauză vor stabili măsurile necesare și programul pentru eliminarea neconformităților.

17. În funcție de natura neconformităților, comisia de desemnare poate decide ca pe o perioadă determinată, până la eliminarea neconformităților, activitatea organismului în domeniul în care este desemnat să fie limitată sau suspendată.

18. Organismele desemnate trebuie să permită necondiționat accesul reprezentanților comisiei de desemnare la documente, precum și participarea la activitățile care privesc încercările și/sau evaluările ce se realizează de către acestea în legătură cu obiectul desemnării și monitorizării, conform prevederilor prezentei proceduri.

19. Organismele desemnate vor transmite Comisiei de desemnare în fiecare an, anterior datei de 1 martie, un raport scris referitor la activitățile efectuate în anul calendaristic anterior. Raportul anual va conține în principal informații privind:

a) documentele emise, refuzate sau retrase, conform sarcinilor atribuite ca urmare a desemnării;

b) reclamațiile și apelurile înregistrate împotriva deciziilor organismului, inclusiv informații privind negocierile și rezultatele în legătură cu acestea;

c) experiența acumulată în urma realizării sarcinilor ce le-au revenit ca urmare a desemnării și propuneri de perfecționare a activității;

d) activitățile subcontractate, subcontractanții și experiența dobândită ca urmare a subcontractării activităților pentru realizarea sarcinilor ce le-au revenit ca urmare a desemnării, după caz;

e) dificultățile întâmpinate în realizarea sarcinilor ce le-au revenit ca urmare a desemnării și măsurile pe care le-au luat

pentru eliminarea acestora sau pe care urmează să le ia în acest scop.

E. Dispoziții finale

20.1. Pentru analiza solicitării, acordarea, restricționarea, suspendarea sau retragerea desemnării organismelor, în cadrul MECMA — DPI se constituie comisia de desemnare a organismelor care realizează omologarea și verificarea periodică a ambalajelor și recipientelor destinate transportului rutier al mărfurilor periculoase și a suprastructurilor specializate montate pe vehiculele rutiere destinate transportului rutier de mărfuri periculoase, care își desfășoară activitatea în baza prevederilor prezentei proceduri și ale regulamentului de organizare și funcționare prevăzut în anexa nr. 2.

20.2. Componenta comisiei de desemnare prevăzute la pct. 20.1 se aprobă de către secretarul general al MECMA.

20.3. Unul sau mai mulți membri ai comisiei de desemnare participă, în cadrul echipelor de evaluare ale organismului național de acreditare, la evaluarea și monitorizarea organismelor, în calitate de observatori. Cheltuielile ocazionate de deplasarea membrilor comisiei de desemnare la sediul solicitantului (transport, cazare, diurnă) se suportă de către solicitant.

21. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXA Nr. 1
la procedură*

— model —

Solicitantul
(denumirea completă, adresa, tel./fax, e-mail, codul unic de înregistrare, nr. de ordine în registrul comerțului)

Nr. /Data¹

CERERE DE DESEMNARE

Solicitantul²,, având sediul în³, reprezentat prin director/președinte⁴, solicită Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri — Direcția politici industriale să fie evaluat în vederea desemnării în scopul realizării omologării și verificării periodice a ambalajelor și recipientelor destinate transportului rutier al mărfurilor periculoase și a suprastructurilor vehiculelor rutiere specializate pentru transportul rutier de mărfuri periculoase.

Anexăm la prezenta următoarele documente⁵:

.....

*Directorul/Președintele⁶
solicitantului*

.....

¹ Numărul/data de înregistrare la comisia de desemnare.

² Denumirea completă a solicitantului.

³ Adresa completă și codul poștal.

⁴ Numele și prenumele.

⁵ Documentele conform prevederilor lit. B pct. 3 din procedură.

⁶ Numele, prenumele, semnătura directorului/președintelui și ștampila solicitantului.

REGULAMENT**de organizare și funcționare al comisiei de desemnare**

1.1. Comisia de desemnare este formată din 3 membri, dintre care unul are funcția de președinte.

1.2. Secretariatul comisiei de desemnare este asigurat de către unul dintre membri.

2. Comisia de desemnare se reunește ori de câte ori este necesar, la solicitarea președintelui, și ia decizii în prezența a cel puțin 2 membri, dintre care unul este președintele.

3. Principalele atribuții ale comisiei de desemnare sunt:

a) analizează solicitările privind desemnarea;

b) cere organismului solicitant sau organismului național de acreditare informații, date și documente suplimentare considerate necesare pentru luarea deciziei privind acordarea/neacordarea, restricționarea, suspendarea sau retragerea desemnării;

c) hotărăște desemnarea organismului sau respingerea solicitării, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii; în cazul prevăzut la lit. b), termenul se prelungește cu numărul de zile aferent primirii informațiilor solicitate;

d) elaborează și propune ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri ordinul pentru desemnarea organismului;

e) solicită organismului desemnat programul de supraveghere stabilit de acesta împreună cu organismul național de acreditare;

f) propune ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri aprobarea deciziilor sale privind suspendarea, restricționarea sau retragerea desemnării organismului;

g) asigură preluarea sau, după caz, transferarea către un alt organism desemnat a documentelor și înregistrărilor în legătură cu evaluările în curs de realizare sau realizate de către organismul căruia i s-a retras desemnarea;

h) solicită, în situația existenței oricărui dubiu privind respectarea cerințelor care au stat la baza desemnării, informații pentru clarificarea situației apărute și, dacă este cazul, dispune realizarea unei evaluări neplanificate;

i) participă, în baza dispoziției președintelui comisiei de desemnare, la acțiunile de evaluare efectuate de către organismul național de acreditare la organismul desemnat;

j) avizează programul întocmit de organismul desemnat și organismul național de acreditare pentru eliminarea neconformităților constatate în cadrul procesului de evaluare;

k) primește și analizează rapoartele anuale întocmite de către organismul desemnat și RENAR și face propuneri pentru îmbunătățirea activității acestora.

4.1. Conducerea comisiei de desemnare este asigurată de către directorul Direcției politici industriale, în calitate de președinte.

4.2. Președintele comisiei de desemnare are în principal următoarele atribuții:

a) asigură conducerea comisiei de desemnare;

b) solicită întrunirea comisiei de desemnare, ori de câte ori este necesar;

c) semnează ordinul privind desemnarea organismelor care realizează omologarea și verificarea periodică a ambalajelor și recipientelor destinate transportului rutier al mărfurilor periculoase și a suprastructurilor specializate montate pe vehiculele rutiere destinate transportului rutier de mărfuri periculoase, hotărârile și orice alte documente ale acesteia;

d) dispune privind participarea membrilor comisiei de desemnare la acțiunile de evaluare a organismelor desemnate.

4.3. În situația în care președintele, numit conform prevederilor procedurii, nu poate asigura, din motive obiective, prezența la reuniunea comisiei de desemnare, el trebuie să delege realizarea atribuțiilor sale, în totalitate sau în parte, unui alt membru al comisiei de desemnare, în baza aprobării secretarului general al MECMA.

5. Secretarul comisiei de desemnare are următoarele atribuții principale:

a) asigură gestionarea cererilor și documentelor în legătură cu desemnarea;

b) informează membrii comisiei de desemnare cu privire la cererile și documentele depuse de către organisme care solicită să fie desemnate, precum și în legătură cu orice informație transmisă comisiei de desemnare referitoare la organisme desemnate;

c) întocmește procesele-verbale în cadrul reuniunilor comisiei de desemnare;

d) întocmește proiectele de ordine, hotărâri sau alte documente ale comisiei de desemnare;

e) înaintează președintelui comisiei de desemnare proiectele de documente prevăzute la lit. d) în vederea semnării de către acesta, conform prevederilor pct. 4.2 lit. c).

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

pentru reflectarea pe posturile de radio și de televiziune a referendumului privind demiterea Președintelui României

Având în vedere dubla calitate a Consiliului Național al Audiovizualului, de garant al interesului public și de unică autoritate de reglementare în domeniul serviciilor media audiovizuale,

în scopul asigurării de către radiodifuzori a unei informări corecte și imparțiale a publicului în legătură cu evenimentele legate de referendumul național privind demiterea Președintelui României,

având în vedere dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 34/2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea Președintelui României, precum și dispozițiile art. 3 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile Codului de reglementare a conținutului audiovizual, adoptat prin Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 220/2011, cu completările ulterioare, în special prevederile art. 30, 49, 51, 64, 65—67, 69, 71, 72 și 139,

ținând cont de prevederile art. 8 și 30 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 10 și art. 17 alin. (1) lit. d) pct. 11 din Legea audiovizualului,

Consiliul Național al Audiovizualului adoptă următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Reflectarea evenimentelor legate de referendum trebuie să respecte obligațiile legale privind informarea corectă, imparțialitatea și pluralismul de opinii, protecția demnității umane și a dreptului la propria imagine.

(2) Campania pentru referendumul național privind demiterea Președintelui României se încheie la data de 28 iulie 2012, ora 7,00.

Art. 2. — Campania pentru referendum prin intermediul posturilor de radio și televiziune publice și private este gratuită.

Art. 3. — În cadrul emisiunilor de dezbatere, numărul participanților care exprimă puncte de vedere pentru și împotriva demiterii Președintelui României trebuie să fie egal; în cazul în care unul dintre cei invitați nu participă, acest fapt trebuie menționat pe post; absența punctului de vedere al uneia dintre părți nu exonerează realizatorul/moderatorul de asigurarea imparțialității.

Art. 4. — În cazul în care în emisiunile informative și de dezbatere se aduc acuzații de ordin penal ori moral unor persoane sau în cazul în care astfel de acuzații pot prejudicia imaginea unor instituții, trebuie difuzat și punctul de vedere al celor vizați, de regulă în cadrul aceleiași emisiuni sau, în mod excepțional, în emisiunile următoare.

Art. 5. — (1) Persoanele ale căror drepturi sau interese legitime au fost lezate prin prezentarea în cadrul unui emisiuni de dezbatere a unor fapte neadevărate beneficiază de drept la replică.

(2) Persoanele ale căror drepturi sau interese legitime au fost lezate prin prezentarea în cadrul unui emisiuni de dezbatere a unor informații inexacte beneficiază de drept la rectificare.

(3) Radiodifuzorii au următoarele obligații privind dreptul la replică și rectificare:

a) să decidă acordarea sau neacordarea dreptului solicitat în cel mult 24 de ore de la primirea unei solicitări formulate în scris; în situația în care solicitarea se referă la o emisiune difuzată în ultima zi de campanie pentru referendum, decizia trebuie luată în cel mult 12 ore de la primirea solicitării;

b) să comunice solicitantului, în termenele prevăzute la lit. a), telefonic și/sau în scris, decizia luată; în cazul neacordării dreptului solicitat, motivele trebuie să fie comunicate solicitantului și Consiliului Național al Audiovizualului;

c) să difuzeze, în cazul în care decide acordarea dreptului solicitat, rectificarea sau replica în cel mult 48 de ore de la primirea solicitării; în situația în care emisiunea care face obiectul sesizării a fost difuzată în ultima zi de campanie pentru referendum, rectificarea sau replica se difuzează în preziua votării;

d) să difuzeze, în cazul în care Consiliul Național al Audiovizualului dă câștig de cauză solicitantului, replica sau rectificarea în termenul și în condițiile comunicate radiodifuzorului.

(4) În preziua votării, radiodifuzorii trebuie să prevadă în program, imediat după emisiunea informativă de seară, un spațiu de emisie pentru difuzarea rectificărilor și a replicilor ca urmare a sesizărilor care se referă la emisiunile difuzate în ultima zi de campanie.

Art. 6. — (1) Radiodifuzorii nu pot difuza până la închiderea urnelor niciun fel de consultări ale publicului privind referendumul, în afara sondajelor de opinie realizate de instituții de specialitate.

(2) Sondajele de opinie realizate de instituțiile de specialitate trebuie difuzate în condițiile respectării regulilor prevăzute în Codul de reglementare a conținutului audiovizual, adoptat prin Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 220/2011, cu completările ulterioare, denumit în continuare *Codul audiovizualului*.

(3) Anchetele de tip *vox pop* realizate de către radiodifuzori nu pot fi prezentate ca fiind reprezentative pentru opinia publică sau pentru un anumit grup social ori etnic și au obligația de a reflecta punctele de vedere aflate în divergență.

Art. 7. — Pe perioada campaniei pentru referendum nu pot fi difuzate spoturi sau clipuri care prezintă, în sens negativ sau pozitiv, un partid, un om politic ori un mesaj politic.

Art. 8. — De la încheierea campaniei pentru referendum și până la ora închiderii urnelor sunt interzise:

a) prezentarea de sondaje de opinie, difuzarea anchetelor de tip *vox pop* prevăzute la art. 6 alin. (3), difuzarea de spoturi sau clipuri de tipul celor prevăzute la art. 7;

b) dezbateri și comentarii privind desfășurarea campaniei pentru referendum;

c) îndemnuri de a vota pentru sau împotriva demiterii Președintelui României.

Art. 9. — (1) Radiodifuzorii au obligația să înregistreze emisiunile pentru referendum în condițiile stabilite de Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 412/2007 privind obligațiile ce revin radiodifuzorilor la înregistrarea programelor de radio și de televiziune.

(2) Înregistrările prevăzute la alin. (1) vor fi păstrate timp de 30 de zile după comunicarea oficială a rezultatelor referendumului și vor fi puse la dispoziția Consiliului Național al Audiovizualului, la cererea acestuia.

Art. 10. — Nerespectarea dispozițiilor Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale Codului audiovizualului, precum și nerespectarea dispozițiilor prezentei decizii atrag aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Răsvan Popescu

București, 10 iulie 2012.
Nr. 586.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

